

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/247/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315208221
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5315208221.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v právnej veci žalobkyne H. I., G.. Y., B.. X.X.XXXX, XXX XX C. XXX, zast. JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom Mierová 1725, 022 01 Čadca, IČO: 33916071, proti žalovanému G. I., X.X.XXXX, XXX XX U. XXXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, v konaní o vyporiadanie BSM takto

rozhodol:

I. Z bezpodielového spoluvlastníctva manželov - žalobkyne H. I., G.. Y., B.. X.X.XXXX, X. XXX XX C. XXX a žalovaného G. I., B.. X.X.XXXX, XXX XX U. XXXX, ktoré vzniklo uzavretím manželstva dňa XX.X.XXXX a zaniklo dňom X.XX.XXXX, ktorý je dňom právoplatnosti rozsudku č. k. 6C/139/2011-187 zo dňa 17.9.2013, p r i k a z u j e súd do výlučného vlastníctva žalovaného nasledovné položky:

1. rodinný dom č. XXXX na parcele CKN XXXX/X - zastavaná plocha, nádvoria, zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. U. v celkovej hodnote 48 000 €, aktíva žalovaného: 48 000 €,
2. pasívum žalovaného titulom pôžičky 1 000 € od N. I. na výstavbu rodinného domu - 1000 €,
3. pasívum žalovaného titulom pôžičky 20 000 € od rodičov žalovaného G. H. T. I. - 20 000 €, pasíva žalovaného spolu: 21 000 €.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý vyplatiť žalobkyni titulom vyporiadacieho podielu BSM sumu 13 500 € v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobkyňa j e p o v i n n á zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu v Čadci titulom súdneho poplatku za vyporiadanie BSM sumu 720 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žiadna zo strán konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Čo tvorilo záväzný predmet sporu, čím sa súd cítil byť viazaný: Podľa § 212 ods. 1 CSP rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej. Podľa § 212 ods. 2 CSP rozsudkom sa rozhoduje o celej prejednávanej veci. Ak je to účelné, súd môže rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe alebo dôvode. Podľa § 216 ods. 1 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Podľa § 216 ods. 2 CSP súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Podľa § 139 CSP žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu. Podľa § 140 ods. 1 CSP zmena žaloby je návrh,

ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Podľa § 140 ods. 2 CSP zmenu žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdných v žalobe. Podľa § 140 ods. 3 CSP za zmenu žaloby sa nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Podľa § 143 ods. 1 CSP súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Podľa § 143 ods. 3 CSP ak súd nepripustí zmenu žaloby, pokračuje v konaní o pôvodnej žalobe. V žalobe zo dňa 4.9.2015 žalobkyňa žiadala vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 6C/139/2011-187 zo dňa 17.9.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.11.2013. Predmetom vyporiadania BSM v žalobe zo dňa 4.9.2015 učinila nasledovné položky: rodinný dom č. XXXX na parcele CKN č. XXXX/X, LV č. XXXX, kat. úz. U. v hodnote 60 000 €. Iné položky žalobkyňa, právne zastúpená, neučinila predmetom sporu, predmetom vyporiadania BSM. V žalobe zo dňa 4.9.2015 čo do hnutelných vecí uviedla, že majú nulovú hodnotu a žiada, aby v konaní neboli vysporiadané, manžel ich poničil. Čo do pasív v žalobe konštatovala: „Mám vedomosť o tom, že počas spoločného manželstva si manžel - žalovaný zobral sám od svojich rodinných príslušníkov pôžičky v celkovej hodnote 20 000 €, ktoré si zobral v čase už prebiehajúceho rozvodového konania, kedy sme spolu nežili v spoločnej domácnosti. Tieto zapožičané finančné prostriedky prepil a prehýril, a preto žiadam, aby tieto výlučne doplatil sám bez toho, aby boli zahrnuté do pasív pri vyporiadaní BSM.“ Žalobu prevzal žalovaný s výzvou k vyjadreniu 14.10.2015 (čl. 8 rub). V prvom úkone, ktorý mu patril, na čl. 16 spisu pripojil kópiu žaloby žalobkyne a poukázal na ten odsek žaloby, kde žalobkyňa uvádza, že má vedomosť o pôžičkách 20 000 € počas trvania manželstva. Žiadal, aby predmetom vyporiadania BSM bola poskytnutá pôžička 1 000 € N. I. (30 000 Sk) na stavbu rodinného domu č. XXXX na základe čestného vyhlásenia čl. 17, hodnota stavebných prác T. I. čl. 18 pri výstavbe rodinného domu č. XXXX bez špecifikácie a dôkazov podľa čestného vyhlásenia čl. 18, hodnota stavebných prác P. I. pri výstavbe rodinného domu bez špecifikácie podľa čestného vyhlásenia čl. 19, hodnota stavebných prác T. I. pri výstavbe rodinného domu bez špecifikácie a dôkazov podľa čestného vyhlásenia čl. 20, hodnota stavebných prác T. I. pri výstavbe rodinného domu bez špecifikácie na základe čestného vyhlásenia na čl. 21, pôžička 20 000 € (600 000 Sk) rodičov T. I., G. I. na základe čestného vyhlásenia čl. 22. Na čl. 35, 36 a 44 žiadal, aby predmetom vyporiadania BSM bola aj kúpna cena vozidla Mitsubishi Pajero, ktoré predala žalobkyňa G. Š.. Na čl. 43 žiadal, aby predmetom vyporiadania BSM bol aj vklad 7 000 €, úspory 5 000 €, škoda na zdravotnej poisťovni 370 €, škoda rozbitím auta 700 €, spolu 15 000 - 25 000 €. Na čl. 56 - 67 žiadal, aby predmetom vyporiadania BSM bola aj hodnota prác žalovaného, ktorú vložil do práce, ktorú sám realizoval pri výstavbe rodinného domu, a to sokle rodinného domu, kanalizácia, ktorú robil po rozvedení manželstva. Žalobkyňa v rozpore so žalobou, kde uviedla, že hnutelné veci majú nulovú hodnotu a nechce, aby boli predmetom vyporiadania BSM, na čl. 43 žiadala, aby predmetom vyporiadania BSM boli aj hnutelné veci v nulovej hodnote bez akejkoľvek špecifikácie, konkretizácie čo do jednotlivých položiek, druhu, nadobúdacej, zostatkovej hodnoty. Na čl. 103 je potvrdenie Ministerstva vnútra SR, dopravného inšpektorátu o vozidlách žalovaného, ktoré žalobkyňa žiadala urobiť predmetom vyporiadania BSM vo svojom liste zo dňa 27.1.2017 čl. 87 rub spisu. Vyjadrenie dopravného inšpektorátu prevzal právny zástupca žalovaného dňa 13.3.2017, právny zástupca žalobkyne 13.3.2017. Ani jeden z právnych zástupcov po doručení vyžiadaného listinného dôkazu nevzniesol právne relevantný procesný návrh, ktoré vozidlá, akej značky, v akej nadobúdacej a zostatkovej hodnote žiadajú zaradiť do vyporiadania BSM. Na pojednávaní dňa 15.2.2018 súd uznesením zmenu žaloby nepripustil čo do položiek čl. 18 - I. T. - hodnota prác na rodinnom dome, čl. 19 - P. I. - hodnota prác na rodinnom dome, darované izolácie, čl. 20 - T. I. - hodnota prác na rodinnom dome, čl. 21 - T. I. - hodnota prác na rodinnom dome, čl. 35, 36, 44 - kúpna cena vozidla Mitsubishi Pajero predaného žalobkyňou G. Š., čl. 43 - hnutelnými vecami bez konkretizácie špecifikácie, čl. 43 - vkladom 7 000 €, úsporami 5 000 €, škodou na zdravotnej poisťovni 370 €, škodou - rozbitím auta 700 €, spolu 15 000 - 25 000 €, čl. 103 - vozidlami žalovaného podľa potvrdenia okresného dopravného inšpektorátu, čl. 56, 57 - soklami, kanalizáciami, ktoré mal robiť žalovaný po rozvedení. Mal za to, že uvedenými položkami došlo k rozšíreniu pôvodných položiek podľa § 140 ods. 1, 2 CSP, § 143 ods. 1, 3 CSP, pričom ani jedna z uvedených položiek nemôže byť predmetom rozhodnutia vo veci dňa 15.2.2018 na rozdiel od pôvodných položiek, ktoré mohli byť predmetom rozhodnutia vo veci dňa 15.2.2018. V nadväznosti na § 143 ods. 1, 3 CSP nebolo možné o rozšírených položkách rozhodnúť spolu s pôvodnou žalobou. U položiek pod čl. 18, 19, 20, 21 to bolo z dôvodu, že v čestných vyhláseniach bola uvedená len hodnota prác na rodinnom dome bez presnej špecifikácie týchto prác vrátane dátumu, druhu práce, hodnoty, počtu hodín, dôkazov a zhodnotenia, ktoré táto práca mala na všeobecnej trhovej hodnote rodinného domu. Rovnako v prípade darovaných izolácií, ktoré boli bez akejkoľvek konkretizácie. O takýchto nekonkrétnych položkách nebolo možné

rozhodnúť bez ďalších prietáhov v konaní, bez odstraňovania väd. Pokiaľ ide o položku pod čl.35, 36, 44 spisu, kúpna cena vozidla Mitsubishi Pajero, ktoré žalobkyňa predala G. Š., táto položka nemohla tvoriť predmet rozhodovania, predmet vyporiadania BSM z dôvodu, že žalobkyňa vozidlo predala 18.1.2011, rozvod manželstva nadobudol právoplatnosť 7.11.2013. Ku dňu právoplatnosti rozvodu neexistovala ani vec samá - osobné motorové vozidlo, ani kúpna cena 2 400 €, ktorá za dobu 2 rokov bola spotrebovaná. Taktiež nebol vznesený procesný návrh, či má byť do vyporiadania BSM zahrnutá kúpna cena, resp. osobné motorové vozidlo. Súd nemôže namiesto strán konania, právne zastúpených, tvoriť rozhodujúce skutkové tvrdenia a vznášať procesné návrhy. Predmet sporu a vyporiadania BSM nemohli tvoriť ani položky uvedené na čl. 43 spisu žalovaným ako vklad 7 000 €, úspory 5 000 €, škoda na zdravotnej poisťovni 370 €, škoda rozbitím auta 700 €, spolu 15 000 - 25 000 €. Takéto tvrdenie nemá náležitosti rozhodujúcich skutkových tvrdení nevyhnutných pre vyporiadanie BSM, a to v rovine konkretizácie a v rovine dôkaznej. Nie je špecifikované názvom peňažného ústavu, v ktorom bol vklad 7 000 €, úspory 5 000 €, nie je konkretizovaná a špecifikovaná škodová udalosť na zdravotnej poisťovni 370 €, škoda rozbitím akého konkrétneho vozidla, kedy, v akej výške 700 €, aby mohli tvoriť predmet vyporiadania BSM so zostatkovými hodnotami týchto položiek ku dňu právoplatnosti rozvodu. Z toho dôvodu nebolo možné pripustiť zmenu návrhu v tejto časti. Zmenu návrhu súd nepripustil ani v časti týkajúcej sa položiek na čl. 56, 67 spisu, ktoré uviedol žalovaný, ako sokle a kanalizácie, ktoré robil po rozvode, pričom nemajú rozhodujúce skutkové tvrdenia návrhu na vyporiadanie BSM, čo do konkrétnych položiek, čo do druhu, množstva, dátumu, nadobúdacej, zostatkovej hodnoty, účtovných dokladov, preto taktiež súd nepripustil zmenu návrhu čo do uvedených položiek, pretože ani o tejto položke nebolo možné rozhodnúť spolu s rozhodnutím vo veci samej bez ďalších prietáhov v konaní. Zmenu žaloby nepripustil ani čo do tvrdenia žalobkyne, aby predmet tvorili vozidlá žalovaného na základe potvrdenia dopravného inšpektorátu čl. 103. Právny zástupca žalobkyne nevzniesol žiaden právne relevantný procesný návrh po doručení potvrdenia dopravného inšpektorátu, kde by položkovito uviedol, ktoré vozidlo, akého druhu, akej nadobúdacej hodnoty, akej trhovej hodnoty ku dňu právoplatnosti rozvodu žiada urobiť predmetom vyporiadania BSM a s pripojenými dôkazmi. Pokiaľ ide o položku hnutelné veci, súd neučinil túto položku predmetom konania, predmetom vyporiadania BSM a nepripustil v tomto smere zmenu návrhu, pretože hnutelné veci neobsahovali rozhodujúce skutkové tvrdenia, v ktorých by jednotlivé položky hnutelných vecí boli zadefinované čo do druhu, množstva iných znakov, nadobúdacej hodnoty, zostatkovej hodnoty ku dňu právoplatnosti rozvodu s pripojenými dôkazmi tak, aby o týchto položkách bolo možné rozhodnúť dňa 15.2.2018 spolu s pôvodnými položkami. Ďalším dôvodom, prečo zmena žaloby čo do hnutelných vecí nebola pripustená, je ten dôvod, že v žalobe zo dňa 4.9.2015 čo do hnutelných vecí žalobkyňa uviedla, že žiada, aby neboli v konaní vyporiadané, pretože majú nulovú hodnotu a v prevažnej miere ich poničil odporca. Taký záver žalovaný v nadväznosti na § 151 ods. 1, 2 CSP nespochybnil. Z toho dôvodu súd považoval za nesporné, že hnutelné veci netvorila predmet sporu, predmet vyporiadania BSM. Z § 186 ods. 2 CSP vyplýva, že nemožno dodatočne spochybniť dovtedy nesporné tvrdenia právne relevantným spôsobom. V rozpore s tým právny zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 19.1.2016 do zápisnice čl. 43 spisu uviedol, že veci majú nulovú hodnotu, pretože ich porozbíjal žalovaný, avšak na rozdiel od žaloby žiadal, aby boli predmetom vyporiadania BSM a aby boli prikázané žalovanému za nulovú hodnotu, aj keď neboli špecifikované a aj keď zmenil pôvodné tvrdenie, že nežiada, aby boli vyporiadané v konaní. Súd vychádzal v nadväznosti na § 151 ods. 1, 2 CSP a § 186 ods. 2 CSP z nespornosti tvrdenia, že uvedené položky netvorila predmet sporu, predmet dokazovania. Dodatočné spochybnenie nespornosti súd nebral do úvahy. Taktiež nemohli byť predmetom vyporiadania, a to bol ďalší dôvod, pre ktorý súd zmenu návrhu nepripustil, z dôvodu, že ani neboli špecifikované riadnym procesným návrhom čo do jednotlivých položiek nadobúdacej hodnoty, zostatkovej hodnoty ku dňu právoplatnosti rozvodu s preukázaním všeobecnej trhovej hodnoty ku dňu právoplatnosti rozvodu, aby vôbec mohli byť predmetom vyporiadania BSM. O takýchto položkách teda ani nebolo možné konať a rozhodnúť s pôvodným návrhom dňa 15.2.2018, preto súd zmenu žaloby v tejto časti aj z tohto dôvodu nepripustil. Súd zmenu žaloby nepripustil aj z dôvodu, že v nadväznosti na § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka 3 roky po zániku BSM sa má u nehnuteľností za to, že sú v podielovom spoluvlastníctve, u hnutelných vecí a záväzkov, že sú v osobnom vlastníctve. K právoplatnému zániku BSM došlo právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva dňa 7.11.2013, žaloba bola podaná dňa 4.9.2015. Hnutelné veci a záväzky, ktoré strany konania chceli urobiť po 3 rokoch po dátume 7.11.2016, nemohli tvoriť predmet vyporiadania BSM, pretože už mali charakter osobného vlastníctva, resp. osobných záväzkov a pohľadávok. Z toho dôvodu taktiež nebolo možné pripustiť zmenu žaloby, aby predmet vyporiadania BSM tvorili položky a záväzky patriace už do výlučného osobného vlastníctva tej-ktorej strany. V tomto smere súd poukazuje aj na § 216 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania

vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Pri vyporiadaní BSM určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu - § 149, § 150 Občianskeho zákonníka, kde je kogentným spôsobom stanovené, ako súd má vyporiadať BSM (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/2517/2006, ktoré možno vzťahovať aj na vyporiadanie BSM, pretože aj vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je aj kogentne upravené a možno ísť nad petit). Teda podľa § 216 ods. 2 CSP možno použiť výnimku zo zásady, kedy nemožno ísť nad petit. Súd nie je v zmysle uvedeného rozhodnutia viazaný spôsobom vyporiadania a výškou náhrady a podľa § 216 ods. 2 CSP môže ísť nad petit, a to tak v prípade vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ako aj v prípade vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva. Čo do spôsobu vyporiadania BSM a výšky náhrady teda nemožno v zmysle uvedeného ďalšie podania strán konania považovať za zmenu žaloby, keď súd môže ísť nad petit a nie je predmetom žaloby viazaný. Predmetom vyporiadania BSM (aj podielového spoluvlastníctva) môžu však byť len tie veci, ktoré strany na vyporiadanie navrhli a označili ich v žalobnom návrhu s tým, že práve k nim chcú zrušiť a vyporiadať BSM. Teda čo do rozsahu predmetu vyporiadania neplatí § 216 ods. 2 CSP. Súd nemôže prekročiť čo do rozsahu predmetu vyporiadania žalobný návrh a vyporiadať aj položky, ktoré neboli predmetom žaloby. Čo do rozsahu predmetu vyporiadania je žalobou viazaný. Každé ďalšie podanie - rozšírenie položiek je preto zmenou žaloby v nadväznosti na § 140 ods. 1 CSP, pretože žalobca rozširuje uplatnené právo, rozširuje počet položiek, ktoré tvorili predmet vyporiadania BSM v žalobe, ktoré tvorili predmet sporu, ktorým súd je viazaný. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 9.11.2006 sp. zn. 22Cdo/999/2006 v konaní o vyporiadanie BSM súd vyporiada len tie veci (majetok) patriaci do tohto spoluvlastníctva, ktoré účastníci urobili predmetom konania. Otázkou viazanosti súdu návrhom v konaní o vyporiadaní BSM sa zaoberal aj Najvyšší súd ČR v rozsudku zo dňa 27.9.2004 sp. zn. 22Cdo/684/2004, v ktorom uviedol, že v konaní o vyporiadanie BSM súd vyporiada len tie veci (majetok) patriaci do BSM, ktorý účastníci urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy môže len ohľadom ceny vyporiadavaného majetku a toho, ako ich medzi manželmi rozdelí. To logicky platí aj pre pohľadávky. Súd teda nemôže prekročiť návrh v tom smere, čo tvorí predmet konania patriaci do BSM, ktorý má byť vyporiadaný. Ak tento predmet sporu obidve strany prekročili, išlo o zmenu žaloby. Preto aj z toho dôvodu súd zmenu žaloby v nadväznosti na § 143 ods. 1 CSP nepripustil, pretože výsledky doterajšieho konania umožňujú rozhodnúť o pôvodnej žalobe, ale neumožňujú rozhodnúť o zmenenej žalobe. V príčinnej súvislosti s nepripustením zmeny žaloby súd nepripustil ani vykonanie dôkazov k tejto časti predmetu sporu, pretože dokazovanie súd vykonáva len k predmetu sporu. Dokazovanie nad rámec predmetu sporu je právne irelevantné, nezákonné, nevhodné, spôsobujúce prieťahy v konaní. Zamietol návrh na vykonanie dôkazov: znaleckým posudkom súdom určeným znalcom na určenie všeobecnej trhovej hodnoty rodinného domu XXXX, kat. úz. U., ohliadkou rodinného domu XXXX a súkromným znaleckým posudkom žalobkyne, výsluchom znalkyne Š.W., výsluchom svedkov I. T., G. I., P. I., T. I., T. I.Á. Pokiaľ by výklad bol iný, potom žalobca i žalovaný by mohli donekonečna rozširovať predmet vyporiadania BSM a mohlo by dôjsť k úplnej negácii ústavného práva tej-ktorej strany konania na právnu istotu neustálym rozširovaním predmetu vyporiadania BSM. V tomto smere súd poukazuje aj na článok 17 všeobecných zásad, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne. Preto súd neposkytol ochranu takým postupom strán konania, takému rozširovaniu položiek BSM, predmetu vyporiadania BSM, ktoré by spôsobilo ďalšie prieťahy v konaní. Záväzným predmetom sporu, ktorý tvoril predmet konania, predmet vyporiadania BSM a ktorým sa súd cítil byť viazaný vzhľadom na už uvedené skutočnosti, bol preto rodinný dom č. XXXX na parcele CKN XXXX/X - zastavaná plocha, nádvorie, zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. U. v celkovej všeobecnej trhovej hodnote 48 000 €, pasívum žalovaného titulom pôžičky 1 000 € od N. I., pasívum žalovaného titulom pôžičky od rodičov G. H. T. I. vo výške 20 000 €. Iným predmetom sporu sa súd necítil byť viazaný.

2. Ktoré dôkazy súd vykonal, z akých dôvodov, aký skutkový stav z nich zistil:

1. Čl. 8 - LV č. XXXX, kat. úz. U. - rodinný dom č. XXXX na CKN XXXX/2, podiel 1/1 - I. G. H. H., G.. Y..
2. Čl. 5 - návrh mimosúdnej dohody zo strany žalobkyne zo dňa 24.6.2015 - k dohode nedošlo.
3. Časti žaloby a podania žalobkyne čl. 1, 16, 43, 66, ktoré sudkyňa oboznámila doslovným prečítaním.
4. Čl. 17 - čestným vyhlásením N. I. o poskytnutí pôžičky 1 000 € (30 000 Sk) na stavbu rodinného domu XXXX. Tento dôkaz bol doručený, oboznámili sa strany konania prečítaním. Táto suma tvorí predmet BSM.
5. Čl. 18 - čestné vyhlásenie I. T., ktorý pomáhal bezplatne G. I. pri výstavbe rodinného domu č. XXXX, netvorí predmet BSM, a to z toho dôvodu, že sú postrádané tvrdenia, ktoré konkrétne práce mal vykonať. Súd nie je povinný z výsluchu svedkov sám zostavovať tvrdenia a takisto v takom prípade chýba

návrh dôkazu, resp. priamo v znaleckom posudku, akým spôsobom týmito prácami a o akú sumu bol zhodnotený rodinný dom.

6. Čestné vyjadrenie P. I., že bezplatne pracoval na stavbe rodinného domu XXXX a daroval mu kompletnú izoláciu na rodinný dom, netvorí predmet vyporiadania BSM, z rovnakých dôvodov ako pod bodom 5.

7. Čl. 20 - čestné vyhlásenie T. I., že pomáhala bez náhrady na stavebných prácach pri rodinnom dome, netvorí predmet BSM, z rovnakých dôvodov ako pod bodom 5.

8. Čl. 21 - čestné vyjadrenie T. I., že pomáhal bezplatne pri stavbe rodinného domu, netvorí predmet BSM, z rovnakých dôvodov ako pod bodom 5.

9. Čl. 22, 23, 24 - čestné vyhlásenie matky T. Iovej a otca G. I., že poskytli synovi sumu 20 000 € (600 000 Sk) na stavbu rodinného domu, aj pozemok do výlučného vlastníctva žalovaného - táto položka tvorí predmet BSM v rozsahu pôžičky.

10. Čl. 27 - 32 - je návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na zápis stavby. Je tam síce uvedený stavebník I. G., ale v návrhu je uvedené, že žiadajú zapísať stavbu ako bezpodielové spoluvlastníctvo manželov s podpisom obidvoch. Táto reakcia je na tvrdenia žalovaného, že stavba je jeho vo výlučnom vlastníctve. Takúto otázku súd ani prejudiciálne nemôže ustaľovať. Vychádza zo záveru, že rodinný dom je predmetom BSM.

11. Čl. 33 - LV č. XXXX, rodinný dom XXXX, kat. úz. U. - BSM 1/1.

12. Čl. 34 - časť doručeného návrhu na zapretie otcovstva k maloletej I., nar. XX.X.XXXX, otec G. P.. Pre súd z toho vyplýva, že žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť 13.5.2011, rozsudok o rozvoade nadobudol právoplatnosť 7.11.2013, teda 2 roky žalovaný sám bez žalobkyne zhodnocoval spoločný majetok a staral sa o jeho údržbu, náklady.

13. Pripojený rozvodový spis 6C/139/2011 - rozsudok č. k. 6C/139/2011-187 zo dňa 17.9.2013, právoplatný dňa 7.11.2013, čo je dátum zániku BSM a dátum vzniku BSM je dátum uzavretia manželstva XX.X.XXXX. Z rozvodového spisu, keďže ide o skrátenejší rozsudok, k príčinám rozvratu a podielu vyporiadaciemu BSM sudkyňa oboznamuje doslovným prečítaním častí čl. 45 rub a 46, ktorú doslovne prečítala, čl. 19 rub - časť, ktorú sudkyňa doslovne prečítala, čl. 184 rub, strana 2 posledný odsek sudkyňa oboznámila doslovným prečítaním. Z oboznámenia rozvodového spisu plynú súdu 2 závery - právoplatný rozsudok tvorí prekážku res iudicata, teda súd z tejto príčiny rozvratu musí vychádzať a nemôže ju dokazovať a taktiež vychádza zo záveru, kedy vznikla BSM, kedy bola zrušená BSM a taktiež zo záveru, že k dnešnému dňu podiely vyporiadacie sú v rozsahu 1, 1, keďže iné procesné návrhy neboli vznesené. (Z čl. 19, 45, 46, 184 mal súd zistené, že žalobkyňa počas manželstva nadviazala známosť s iným mužom, s ktorým otehotnela v čase, kedy otehotnela aj jeho manželka. Tento iný muž bol zároveň aj zamestnávateľom žalovaného. Konaním žalobkyne tak žalovaný prišiel nielen o manželku, ale aj zdroj príjmov zo zamestnania. Žalovaný v rozvodovom konaní poprel nadmerné požívanie alkoholu, agresivitu.)

14. Čl. 35, 36, 44 - tvrdenie, že H. I. predala G. Š. osobné motorové vozidlo Mitsubishi Pajero, rok výroby 1991, čierna metalíza za 2 400 €. Súd konštatuje, že tieto dôkazy boli doručené aj protistrane, ktorá sa s nimi oboznámila. Táto položka netvorí predmet BSM, pretože je zrejmé, že k predaju došlo 18.1.2011, rozvod nadobudol právoplatnosť dňa 7.11.2013, teda ku dňu právoplatnosti rozvodu neexistovalo ani auto, ani kúpna cena, ktorá bola spotrebovaná. Okrem toho táto položka právne relevantným spôsobom nebola vznesená ako predmet vyporiadania BSM.

15. Čl. 42 - časť zápisnice zo dňa 19.1.2016, kde žalovaný uviedol, že nemá z čoho žalobkyňu vyplatiť. Nie je možné bez súhlasu strán konania procesne postupovať tak, ako uviedol žalovaný - previesť nehnuteľnosti na deti. Pokiaľ by sa strany konania dohodli, vtedy takýto úkon je možný, avšak nie z úradnej moci súdu pri nesúhlase jednej strany konania.

16. Čl. 1 rub a čl. 43 v porovnaní kde na čl. 1 rub k huteľným veciam PZ žalobkyne uviedol, že huteľné veci sú bez komerčnej hodnoty, pretože ich prevažne poničil odporca, a preto žiada súd, aby pre ich nulovú hodnotu v tomto konaní neboli vysporiadované. V rozpore s tým na čl. 43 do zápisnice zo dňa 19.1.2016 PZ žiadal vysporiadať, veci prikázať odporcovi za nulovú hodnotu. Súd konštatuje, že huteľné veci netvorí predmet BSM, pretože neboli náležitým spôsobom špecifikované skutkovo, rok nadobudnutia, nadobúdacia hodnota, zostatková hodnota. Zároveň išlo o nesporné tvrdenie, ktoré dodatočne nemožno spochybňovať a urobiť z neho sporné tvrdenie (§ 151 ods. 1, 2 CSP, § 186 ods. 2 CSP, § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

17. Čl. 43 - tvrdenie žalovaného v zápisnici zo dňa 19.1.2016 o vklade 7 000 € do obchodu, úsporách 5 000 €, škoda na zdravotnej poisťovni 370 €, rozbité auto 700 €, spolu 15 000 - 25 000 € netvorí predmet sporu. Neboli náležitým spôsobom konkretizované, položkovito, s takou konkretizáciou a s

takými dôkazmi, aby mohli tvoriť spôsobilý predmet konania a vyporiadania BSM. Neboli predložené ani dôkazy.

18. Čl. 56 - tvrdenie, že kanalizáciu a sokle robil žalovaný po rozvode + rovnako čl. 67 - súd nepovažuje za predmet vyporiadania BSM, pretože náležitým spôsobom tieto položky neboli konkretizované skutkovo, matematicky, dôkazmi tak, aby mohli tvoriť spôsobilý predmet vyporiadania BSM. K tomu súd konštatuje, že pokiaľ na to reagovala žalobkyňa prostredníctvom PZ v podaní zo dňa 16.3.2016 čl. 66, 67 ako aj v iných podaniach: „Vyjadrim sa k tomu vyjadreniu odporcu ako aj k ďalším položkám až následne. Nahlásim adresy svedkov až následne.“, súd konštatuje, že takýto procesný postup CSP nepozná, pretože lehoty stanovuje súd, v tejto lehote sú strany konania sa povinné vyjadriť, dôkazy dať v preskúmateľnej podobe a pojednávanie a dokazovanie vedie súd, teda nemôže si strana konania určiť, kedy sa vyjadrí a kedy predloží dôkaz.

19. Súd realizoval výsluch svedkyne I. T. k pôžičke, svedkyne Y. H.. Svedkyňa Y. (matka žalobkyne) tvrdila, že manželia počas manželstva nemali žiadne pôžičky od rodiny žalovaného. Svedkyňa I. (matka žalovaného) naopak tvrdila, že rodičia žalovaného poskytli manželom pôžičku 20 000 € v súlade s čestným vyhlásením založeným v súdnom spise.

20. Súd vykonal výsluch žalobkyne v súlade s procesným návrhom právneho zástupcu žalobkyne len k odstráneniu rozporov k čl. 1, 16, 46, kde na jednej strane v písomnom znení v žalobe žalobkyňa tvrdila, že si je vedomá pôžičiek vo výške 20 000 € a následne také tvrdenie poprela. Rovnako poprela vo svojej výpovedi, že by počas manželstva mali manželia pôžičky od rodiny žalovaného.

21. Na čl. 103 spisu je listinný dôkaz, ktorý súd vyžiadal z dopravného inšpektorátu, kde sú uvedené všetky vozidlá v držbe G. I.. Tento dôkaz prevzal PZ žalobkyne 13.3.2017, nevzniesol žiadny procesný návrh položkovito, že by chcel niektoré z vozidiel zaradiť do predmetu vyporiadania BSM a PZ žalovaného tento dôkaz prevzal 13.3.2017, rovnako bez procesného návrhu, teda vozidla nie sú zaradené ako predmet vyporiadania BSM, nebudú vyporiadané (§ 132 ods. 2 CSP, § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 151 ods. 1, 2 CSP, § 186 ods. 2 CSP).

22. Čl. 132 je súkromný znalecký posudok žalovaného na všeobecnú trhovú hodnotu 48 000 €. Súd z neho bude vychádzať, a to z toho dôvodu, že stanovil koncentračnú lehotu pre obidve strany konania v rovnakom rozsahu. Pokiaľ kritizuje PZ žalobkyne vypracovaný znalecký posudok, mal možnosť predložiť taktiež súkromný znalecký posudok. Ním doručené technické vyjadrenie, všeobecná trhová hodnota 59 475,78 € nemá náležitosti súkromného znaleckého posudku (čl. 168, 177). Zo súdneho spisu nevyplýva, že by PZ žalobkyne bol oznámil súdu, že dňa toho a toho žiada zabezpečiť súčinnosť žalovaného za účelom návštevy konkrétneho znalca v rodinnom dome. Takéto tvrdenia produkoval až po vytyčení termínu pojednávania po uplynutí koncentračnej lehoty 1 mesiac.

3. Ktoré dôkazy súd nevykonal a z akých dôvodov:

1. Znaleckým posudkom súdom určeným znalcom na určenie všeobecnej trhovej hodnoty rodinného domu XXXX, kat. úz. U..

2. Ohliadkou rodinného domu XXXX a súkromným znaleckým posudkom žalobkyne.

Dôkazy bod bodmi 1, 2 súd nevykonal, pretože žalobkyňa mala rovnakú procesnú možnosť predložiť súkromný znalecký posudok, ako mal aj žalovaný. Znalecký posudok nepredložila. Ohliadka rodinného domu zo strany súdu nebola potrebná. Určenie všeobecnej trhovej hodnoty domu je otázka odborná, nie skutková. Právny zástupca žalobkyne nemá právo určovať súdu, aké dôkazy má vykonať, aké nemá vykonať. Súd má právo viesť dokazovanie a rozhodnúť, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nie (§ 185 ods. 1 CSP).

3. Výsluchom znalkyne Š. bol právne irelevantný. Znalkyňa vypracovala písomný znalecký posudok. Námietky žalobkyne boli len v rovine protitvrdení, bez predloženia relevantného dôkazu - súkromného znaleckého posudku. Také popretie záverov v znaleckom posudku súd vyhodnotil ako právne neúčinné. Listinný dôkaz žalobkyne k hodnote rodinného domu, ktorý žalobkyňa predložila, nemal absolútne žiadne náležitosti súkromného znaleckého posudku, a to napriek tomu, že žalobkyňa kritizovala súkromný znalecký posudok žalovaného. Jej listinný dôkaz bol anonymný, bez uvedenia autora - znalca, teda absolútne nevierohodný. Súd z neho nevychádzal. Námietky proti znaleckému posudku žalovaného zo strany žalobkyne mali odborný charakter. Takéto námietky odborného charakteru bez pripojenia dôkazu, ktorý by to potvrdil, súkromného znaleckého posudku žalobkyne, sú právne irelevantné. Ani žalobkyňa, ani súd nemajú právo posúdiť a vyhodnotiť odbornú stránku znaleckého posudku (§ 151 ods. 2 CSP, § 185 ods. 2 CSP, § 209 ods. 1, 2, 3 CSP, § 208 ods. 1, 2, 3 CSP).

4. Výsluchom svedkov I. T., G. I., P.Í. I., T. I., T. I.. Výsluchy neboli realizované z dôvodov, že položky, ku ktorým mali byť vypočutí, netvorili predmet sporu. Dôkazy je možné vykonať len k predmetu sporu. Dôkazy mimo predmet sporu sú právne irelevantné, nehospodárne, spôsobujúce prieťahy v konaní.

Výsluch N. I. k čestnému vyhláseniu bol právne irelevantný, pretože išlo o písomné vyhlásenie o pôžičke 1 000 €. Vzhľadom k vyhodnoteniu všetkých ostatných okolností čestné vyhlásenie bolo podpísané overeným podpisom a je zrejmé, že svedkyňa by iné okolnosti, ako sú uvedené v čestnom vyhlásení, neuviedla. Ostatné bolo len otázkou právneho vyhodnotenia tohto listinného dôkazu. Rovnako súd nevypočul svedka G. I., ktorý bol podpísaný na čestnom vyhlásení ako otec žalovaného spolu s matkou žalovaného. Overený podpis bol len u matky žalovaného, nebol u otca žalovaného. Nikto v konaní nespochybnil pravosť jeho podpisu na tomto listinnom dôkaze a nenavrhol znalecké dokazovanie na pravosť podpisu. Súd vychádzal zo záveru, že listinu podpísal aj otec, aj keď nejde o overený podpis. Rodičia majú bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, a preto výsluch matky bez otca bol súdu dostatočný, keďže pohľadávky a záväzky jedného z manželov sa vzťahujú aj na druhého manžela (§ 145 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 146 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Právny zástupca návrh na výsluch svedkov vznesol až 15.2.2018, po 3 rokoch od podania žaloby. Takým postupom sa snažil odročiť pojednávanie.

4. Rodinný dom č. XXXX na parcele CKN XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorcia, zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. U. v celkovej všeobecnej trhovej hodnote 48 000 €: V žalobe zo dňa 4.9.2015 žalobkyňa všeobecnú trhovú hodnotu označila sumou 60 000 €, žiadala ho prikázať žalovanému a vyplatiť žalobkyňu sumou 30 000 €. V rozpore s § 132 ods. 3 CSP k žalobe nepripojila dôkaz o tvrdení všeobecnej trhovej hodnote 60 000 €. V žalobe ani nenavrhol dôkaz na preukázanie všeobecnej trhovej hodnoty rodinného domu vo výške 60 000 €. Neučinila tak ani po účinnosti CSP, hoci od 1.7.2016 podľa § 185 ods. 1, 2, 3 CSP súd z úradnej moci dôkazy nevykoná, okrem dôkazov tam uvedených. Taktiež podľa § 253 ods. 1, 3 CSP súd dôkaz nevykoná, ak nie je zložený preddavok. Právny zástupca žalobkyne ani na pojednávaní dňa 19.1.2016 nepredložil, resp. nenavrhol dôkaz na preukázanie všeobecnej trhovej hodnoty rodinného domu. Keďže pojednávanie dňa 19.1.2016 bolo pred účinnosťou CSP, pojednávanie bolo odročené na neurčito, kedy súd z úradnej moci vyzval na zloženie preddavku na trovy znaleckého dokazovania. Súd uznesením č. k. 4C/247/2015-51 zo dňa 22.2.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.3.2016, nariadil znalecké dokazovanie na určenie všeobecnej trhovej hodnoty nehnuteľnosti. Právny zástupca žalobkyne uznesenie prevzal 4.3.2016. V uznesení súd zaviazal žalobkyňu i žalovaného zložiť preddavok na trovy dokazovania, každého z nich po 250 €. Proti tomu sa žalovaný odvolal. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 11Co/256/2016-73 zo dňa 19.10.2016 povinnosť žalovaného vo výroku VI. zrušil. Žalovanému bola poskytnutá právna pomoc, a preto nie je povinný zložiť preddavok na trovy dokazovania. Také rozhodnutie má účinky oslobodenia od súdnych poplatkov v rozsahu, v akom mu bola právna pomoc priznaná. V ostatných výrokoch odvolací súd povinnosť žalobkyne zložiť preddavok nezrušil. Napriek tomu žalobkyňa namiesto zloženia preddavku vo svojom podaní zo dňa 27.1.2017 čl. 87 spisu komentovala procesný postup súdu tak, že prvostupňový súd má opakovane rozhodnúť vo veci zaplatenia preddavku na trovy znaleckého dokazovania zo strany žalovaného (nie zo strany žalobkyne). Ďalej uviedla, že pokiaľ má doplatiť zvyšnú časť preddavku, doplatí ju na základe riadne vydaného uznesenia, nie iba na základe výzvy súdu. Súd preto uznesením č. k. 4C/247/2015-104 zo dňa 7.3.2017 nepriznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov vo vzťahu k povinnosti zložiť preddavky na trovy dôkazov, zaviazal ho zložiť preddavok vo výške 500 € a žalobkyňu vo výške doplatku 250 € k pôvodnému preddavku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.3.2017, dňa 16.3.2017 žalovaný podal proti uzneseniu dovolanie. Právny zástupca žalobkyne dovolanie prevzal 22.5.2017, k dovolaniu sa vyjadril podaním, ktoré súdu doručil 1.6.2017 čl. 119, aj keď uviedol dátum 26.5.2017. Vec bola predložená Najvyššiemu súdu SR 20.6.2017. Najvyšší súd SR doručil uznesenie, ktorým konanie o dovolaní zastavil, Okresnému súdu v Čadci dňa 4.12.2017. Ešte pred doručením uznesenia z Najvyššieho súdu SR, dňa 18.10.2017, ktoré súdu doručil až 15.11.2017 čl. 125, právny zástupca žalobkyne uviedol: „Doteraz sa uskutočnilo iba jedno pojednávanie, a to dňa 19.1.2016. Nakoľko od posledného pojednávania uplynulo už 21 mesiacov, týmto žiadam súd o skoré vytyčenie termínu pojednávania, resp. ustanovenie znalca z odboru stavebníctva tak, aby som nemusela podávať sťažnosť na prietahy v konaní.“ Za situácie, kedy uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania zo dňa 22.2.2016, právoplatné dňa 22.3.2016, prevzal právny zástupca žalobkyne dňa 4.3.2016 a má ho teda vo svojom advokátskom spise, je potrebné vyhodnotiť jeho podanie na ustanovenie znalca pod sankciou podania sťažnosti na prietahy v konaní zo dňa 15.11.2017 za hrubé, urážlivé voči súdu, pretože je postavené na zjavne skreslených, nepravdivých záveroch. Taktiež mu bolo zrejmé, že sa vyjadroval k dovolaniu a že spis je pred dovolacím súdom a napriek tomu sa vyhrážal sťažnosťami na prietahy v konaní, hoci sám v konaní postupoval neefektívne, spôsoboval prietahy v konaní nepriložením dôkazu (súkromného znaleckého posudku) k žalobe, produkovaním procesných návrhov na rozšírenie položiek v porovnaní s pôvodnou žalobou, ktoré

nemali základné náležitosti, oneskoreným oznamovaním svedkov, neoznámením skutočností, ku ktorým majú byť vypočutí a podobne. Napriek tomu súd rešpektoval požiadavku právneho zástupcu žalobkyne na bezprieťahové konanie, na zabezpečenie právnej istoty žalobkyne, a to aj proti vôli jej právneho zástupcu, tak ako si to želal v podaní zo dňa 15.11.2017 na čl. 125. Pasívne správanie strany konania nie je okolnosťou, ktorou možno ospravedlniť prieťahy v konaní (II. ÚS 41/97 zo dňa 27.10.1997). Správanie sa strany konania možno hodnotiť (v prípade, ak je zastúpený právnym zástupcom) cez úkony právneho zástupcu (II. ÚS 41/97 zo dňa 27.10.1997). Od strany konania sa vyžaduje aktívny prístup k uplatňovaniu svojich práv a plneniu povinností, čo vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu SR III. ÚS 58/02 zo dňa 16.10.2002, podľa ktorého bolo vecou strany konania zabezpečiť znalecký posudok. Sťažovanie postupu konania súdu je právne relevantné bez ohľadu na to, či má podobu nečinnosti alebo nesprávnej činnosti a dobu, v ktorej súd nekoná, pretože si strana konania neplní podmienky spojené s riadnym uplatňovaním jeho práva nemožno pripísať na ťarchu súdu (II. ÚS 39/02). Aj produkovanie mnohých návrhov, ktoré nemajú náležitosti, zvolený spôsob obhajoby, ktorý prispieva k predĺženiu konania, sám vytvára procesné prekážky na prerokovanie veci bez zbytočného odkladu (III. ÚS 99/02 z 13.11.2002). II. ÚS 4/02 z 12.7.2002: Prvoradou povinnosťou súdu a sudcu je zorganizovať procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa obrátila na súd strana konania so sťažnosťou na prieťahy v konaní. Preto súd bol povinný zabezpečiť právo žalobkyne na odstránenie právnej neistoty, aj proti vôli a napriek neefektívnemu postupu jej právneho zástupcu. K odstráneniu právnej neistoty nedochádza len vytyčením pojednávania, ako žiadal právny zástupca žalobkyne, ale právna neistota sa odstráni až právoplatným rozhodnutím vo veci (II. ÚS 26/95 z 25.10.1995, II. ÚS 26/95, II. ÚS 33/99). Z uvedených dôvodov súd nebol viazaný pokynom právneho zástupcu žalobkyne k sťažnosti na čl. 125 spisu, aby vytyčil pojednávanie, ale bol viazaný judikatúrou Ústavného súdu SR a na vytyčenom pojednávaní vec rozhodol, aby takto zabezpečil právnú istotu žalobkyne, a to aj napriek snahám jej právneho zástupcu o opätovné odročovanie pojednávania a vznášanie procesných návrhov, ktoré boli vznesené oneskorene, po uplynutí niekoľkých rokov (relatívna neplatnosť právneho úkonu, absolútna neplatnosť právneho úkonu a podobne). V záujme odstránenia právnej neistoty žalobkyne na základe výzvy jej právneho zástupcu zo dňa 15.11.2017 čl. 125 preto súd dňa 7.12.2017 na čl. 126 vyzval obidvoch právnych zástupcov, aby v koncentračnej lehote 30 dní doručili súkromné znalecké posudky. Upozornil obidvoch právnych zástupcov, že po uplynutí lehoty súd nebude prihliadať na ďalšie tvrdenia, dôkazy. Po uplynutí lehoty vytyčí termín pojednávania a vec rozhodne. Právny zástupca žalovaného prevzal výzvu 11.12.2017, v lehote 30 dní splnil pokyn súdu. Dňa 10.1.2018 čl. 131 doručil súdu súkromný znalecký posudok na čl. 132. Právny zástupca žalobkyne prevzal totožnú výzvu dňa 11.12.2017. Stanovená lehota 30 dní uplynula dňa 11.1.2018. Namiesto doručenia súkromného znaleckého posudku doručil dňa 20.12.2017 čl. 127 podanie, v ktorom tvrdí, že žalobkyňa nebola umožnená ohliadka so súkromným znalcom. Nekonkretizoval meno, priezvisko znalca, nekonkretizoval, v ktorý konkrétny deň chce znalec urobiť ohliadku, aby súd zabezpečil súčinnosť žalovaného pod sankciou uloženia poriadkovej pokuty. Namiesto toho vzniesol procesný návrh na súdnu ohliadku rodinného domu, ktorá je právne irelevantná, pretože predmetom nie je preukázanie skutkového stavu, ale odborná otázka, určenie všeobecnej trhovej hodnoty. Súd mal za to, že v stanovenej koncentračnej lehote právny zástupca žalobkyne nesplnil pokyn súdu, nedoložil súkromný znalecký posudok, ktorý mal pripojiť už k žalobe na preukázanie rozhodujúcich skutkových tvrdení týkajúcich sa všeobecnej trhovej hodnoty podľa § 132 ods. 3 CSP. V súlade s výzvou súdu na čl. 126 preto po uplynutí lehoty súd na ďalšie tvrdenia neprihliadol, vytyčil termín pojednávania na deň 15.2.2018 (čl. 159) a spolu s termínom pojednávania doručil právnenému zástupcovi žalobkyne aj znalecký posudok žalovaného. Termín pojednávania i znalecký posudok právny zástupca žalobkyne prevzal dňa 15.1.2018. Termín pojednávania bol vytyčený na deň 15.2.2018. Do termínu pojednávania mal ešte lehotu 1 mesiac na doručenie svojho súkromného znaleckého posudku. Namiesto splnenia pokynu súdu vzniesol na čl. 168 dňa 31.1.2018 námietky proti súkromnému znaleckému posudku, ktorý predložil žalovaný. Súd to vyhodnotil, že ide len o rovinu tvrdení, ktoré žalobkyňa žiadnym dôkazom nepreukázala, pretože nepredložila svoj vlastný znalecký posudok. Hoci kritizuje znalecký posudok žalovaného, predložila stanovenie technickej hodnoty rodinného domu č. XXXX, kat. úz. U. čl. 174 spisu, ktoré nemá ani základné náležitosti znaleckého posudku, nie je zrejmé meno, kto takýto listinný dôkaz vypracoval, z akých podkladov vychádzal. V tomto podaní čl. 168 spisu okrem kritiky znaleckého posudku žalovaného právny zástupca žalobkyne nevzniesol ani procesný návrh na nariadenie znaleckého dokazovania, hoci podľa § 185 CSP súd z úradnej moci nevykonáva dôkazy. Dôkazy predkladá strana konania, navrhuje strana konania a preddavkuje strana konania podľa § 253 ods. 1, 3 CSP (v dôsledku predloženia súkromného znaleckého posudku zo strany žalovaného odpadol dôvod pôvodne nariadeného znaleckého dokazovania, a to aj v príčinnej súvislosti so sťažnosťou

právneho zástupcu žalobkyne na prieťahy v konaní, preto uznesením č. k. 4C/247/2015-161 zo dňa 16.1.2018 súd zrušil pôvodné uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania a vrátil žalobkyni zložený preddavok). Z uvedených dôvodov súd vychádzal z predloženého súkromného znaleckého posudku žalovaného čl. 132 a všeobecnej trhovej hodnoty rodinného domu ku dňu právoplatnosti rozvodu vo výške 48 000 €. Žalobkyni bola poskytnutá rovnaká lehota na predloženie súkromného znaleckého posudku ako žalovanému, mala vytvorené rovnaké procesné podmienky na predloženie dôkazu, ktorý napokon mala predložiť na preukázanie svojho tvrdenia spolu so žalobou zo dňa 4.9.2015, keď tvrdila všeobecnú trhovú hodnotu domu vo výške 60 000 €. Samotné tvrdenia žalobkyne bez dôkazov nemôžu spochybniť vierohodnosť súkromného znaleckého posudku žalovaného. V nadväznosti na § 209 ods. 2 CSP súkromný znalecký posudok žalovaného má všetky zákonom predpísané náležitosti. Súd preto vychádzal zo záveru, ako keby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. Súkromný znalecký posudok môže byť vyhotovený pred žalobou a doručený súdu spolu so žalobou alebo môže byť vyhotovený v priebehu konania, tak ako v tomto prípade. Keďže žalobkyňa spolu so žalobou nedoručila súkromný znalecký posudok, v priebehu konania ho doručil žalovaný. Hodnoteniu nepodliehajú odborné znalecké závery z hľadiska ich správnosti (to by mohol hodnotiť len iný znalec v znaleckom posudku). Súd hodnotí len presvedčivosť posudku. Súd mal za to, že znalecký posudok žalovaného, ktorý predložil, je presvedčivý, úplný vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, logicky tvrdenia na seba nadväzujú a je súladný s vykonanými dôkazmi. Obsahuje titulnú stranu, úvod, posudok, záver a potrebné prílohy na zabezpečenie preskúmateľnosti znaleckého posudku ako aj znaleckú doložku. Obsahuje identifikačné údaje znalca, poradové číslo znaleckého posudku a stručnú charakteristiku predmetu znaleckého skúmania, zároveň odpoveď, ktorá súvisí s predmetom sporu. Preto súd zaradil do vyporiadania BSM rodinný dom s hodnotou ku dňu právoplatnosti rozvodu vo výške 48 000 €, prikázal ho do výlučného vlastníctva žalovaného oproti výplate žalobkyne.

5. Pasívum titulom pôžičky 1 000 € od N. I. na výstavbu rodinného domu (čestné vyhlásenie čl. 17), pasívum titulom pôžičky 20 000 € (600 000 Sk) od rodičov žalovaného G. H. T. I. (čestné vyhlásenie čl. 22): V žalobe zo dňa 4.9.2015 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla: „Mám vedomosť o tom, že počas spoločného manželstva si manžel - žalovaný zobral sám od svojich rodinných príslušníkov pôžičky v celkovej hodnote 20 000 €, ktoré si zobral v čase už prebiehajúceho rozvodového konania, kedy sme spolu nežili v spoločnej domácnosti. Tieto zapožičané prostriedky prepil a prehýril, a preto žiadam, aby tieto výlučne doplatil sám bez toho, aby boli zahrnuté do pasív pri vyporiadaní BSM.“ Uvedený prejav vôle je písomný a v nadväznosti na § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka ho súd vyložil podľa obsahu jazykového prejavu (písomného), zvlášť keď tento písomný prejav v mene žalobkyne realizoval profesionál - advokát. V nadväznosti na článok 11 ods. 3 všeobecných zásad CSP súd mal právo sa domnievať, že advokát je znalý práva a koná v záujme žalobkyne a teda prejav písomný zodpovedá skutočnosti a vôli žalobkyne. Písomný prejav nie je možné následne negovať ústnym spôsobom. Z toho dôvodu výsluch žalobkyne na pojednávaní dňa 15.2.2018, kde tieto skutočnosti negovala, súd nepovažoval za negáciu uvedeného prejavu vôle v žalobe. Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že nevie o žiadnych pôžičkách za trvania manželstva. Rovnaké tvrdenia produkovala aj jej matka - svedkyňa v rozpore s tvrdeniami svedkyne I. - matky žalovaného, ktorá vypovedala v súlade s čestným vyhlásením, pričom aj čestné vyhlásenie, aj výpoveď svedkyne I. sú zároveň v zhode s tvrdením samotnej žalobkyne v žalobe čl. 1 rub. spisu. Preto súd z tohto tvrdenia vychádzal. Žalobkyňa podpísala advokátovi všeobecnú plnú moc dňa 23.6.2015 na čl. 3. Žaloba je zo dňa 15.7.2015, súdu doručená dňa 4.9.2015. Podľa § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka zástupca je oprávnený konať v mene zastúpenej, pričom zo zastúpenia vzniknú práva a povinnosti priamo zastúpenému, v danom prípade žalobkyni. Súd mal teda za to, že právny zástupca konal v mene zastúpenej žalobkyne, nebol v konflikte so záujmami žalobkyne, a preto súd vyhodnotil údaje v žalobe za objektívne, pravdivé, ktoré nemožno dodatočne korigovať a negovať ústnym prejavom, keďže ide o písomný prejav. Právny zástupca žalobkyne si mal zvážiť, aké rozhodujúce skutkové tvrdenia do žaloby uvádza, aký právny dosah pre žalobkyňu takéto tvrdenia majú. Práve na toto tvrdenie poukázal žalovaný v podaní zo dňa 5.1.2016 čl. 15, kedy pripojil na čl. 16 kópiu žaloby, kde žalobkyňa priznala pôžičku 20 000 €, pripojil o tom aj čestné vyhlásenie od čl. 17 a nasl. spisu. V porovnaní s rozhodujúcim skutkovým tvrdením v žalobe v nadväznosti na § 132 ods. 1 CSP súd preto nepovažoval za zmenu, resp. negáciu tohto tvrdenia v žalobe vyjadrenie právneho zástupcu žalobkyne na pojednávaní dňa 19.1.2016, kde uviedol: „Pokiaľ tvrdí odporca, že boli jeho rodinou poskytnuté pôžičky, navrhovateľka tvrdí, že odporca tieto pôžičky fiktívnym spôsobom vytvoril po rozchode manželov, po rozvode manželstva. Počas trvania manželstva nemali akúkoľvek pôžičku, a to ani výstavbu rodinného domu, pretože stavali rodinný dom zo svojich vlastných prostriedkov. Takýmto spôsobom odporca znižuje účelovo hodnotu BSM fiktívnym

tvrdením pôžičiek.“ (Rovnaké tvrdenie aj v podaní právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 16.3.2016 čl. 66 rub spisu.) Naviac, v tomto podaní uviedli, že rodinní príslušníci ich podpísali na matrike obce U. až v roku 2016, pred termínom pojednávania, ktoré sa konalo dňa 19.1.2016, podpisy sú overené 4.1.2016. Poukázali na rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka. Súd teda naďalej vychádzal z tvrdenia žalobkyne v žalobe, že mala vedomosť o existencii pôžičiek v celkovej hodnote 20 000 € v čase trvania manželstva od XX.X.XXXX do jeho zániku X.XX.XXXX od rodinných príslušníkov žalovaného, ktoré si zobral síce počas trvania manželstva, ale v čase už prebiehajúceho rozvodového konania, kedy nežili v spoločnej domácnosti (spoločnú domácnosť opustila žalobkyňa dňa 13.5.2011, návrh na rozvod podala dňa 14.7.2011, zánik BSM nastal právoplatnosťou rozvodu dňa X.XX.XXXX). Žalobkyňa tak priznala, že takýto záväzok vznikol do zániku BSM počas trvania manželstva, aj keď poprela, že finančné prostriedky boli svedkyňou I. a jej manželom odovzdané obidvom manželom ešte v čase, kedy žili v spoločnej domácnosti. Priznanie žalobkyne v žalobe znamená, že priznala poskytnutie finančných prostriedkov do zániku BSM. V konaní bolo taktiež preukázané, že spoločnú domácnosť opustila 13.5.2011, do právoplatnosti rozvodu, zániku BSM 7.11.2013 tak ešte ubehli 2 roky, počas ktorých žalovaný sám zhodnocoval rodinný dom, pričom zhodnocoval aj vyporiadací podiel žalobkyne po dobu 2 rokov. Podľa rozhodnutia 46/1966 Zbierky rozhodnutí a stanovísk pri vyporiadaní BSM sa musia vyporiadať aj pohľadávky a dlhy, ktoré vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom vyporiadania sú spoločné majetkové práva a pohľadávky a dlhy a musia existovať v dobe vyporiadania a musia sa prikázať tomu-ktorému účastníkovi po odpočítaní záväzkov pri výplati vyporiadacieho podielu BSM. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka do BSM pohľadávky a dlhy nepatria a nevzťahujú sa na ne ustanovenia § 149 a 150 Občianskeho zákonníka. Preto treba vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú vzťahy svojím obsahom a účelom im najbližšie a primerane použiť ustanovenia § 149 a 150 OZ a vykonať aj vyporiadanie pohľadávok a dlhov manželov, pokiaľ vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva a v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom. Vyporiadanie týchto spoločných práv a povinností sa však týka vzťahov medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi konania (teraz stranami konania) o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ktorým ostávajú nedotknuté všetky ich práva, námietky (zhodnotenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. CPJ 86/1971, R 42/1972). Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Listom vlastníctva č. XXXX, kat. úz. U. na čl. 8 súd mal preukázané, že rodinný dom č. XXXX na parcele CKN XXXX/X je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaného G. I. a žalobkyne H. I., G.. Y.. Z hľadiska ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka ide teda o spoločný majetok. Bolo potrebné ustáliť, či poskytnutá pôžička 20 000 € a 1 000 € sú osobným záväzkom žalovaného, alebo spoločným záväzkom žalobkyne a žalovaného. Súd dospel k záveru, že z hľadiska ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka obidve situácie v konečnom dôsledku znamenajú rovnaké právne posúdenie, teda či už by išlo o pôžičku poskytnutú len žalovanému, ktorú musí vrátiť a ktorú vynaložil na spoločný majetok, alebo spoločnú pôžičku, ktorú musí vrátiť žalovaný a ktorú vynaložili na spoločný majetok, v každom prípade musí byť predmetom vyporiadania BSM podľa § 150 Občianskeho zákonníka. Teda nemalo právnu relevanciu ďalej skúmať, či išlo o spoločnú pôžičku, alebo pôžičku len pre žalovaného. V konaní samotná žalobkyňa v žalobe potvrdila, že takáto pôžička bola poskytnutá. V zhode s tým to potvrdila aj svedkyňa I.Á. - matka žalovaného a v zhode s tým je aj čestné vyhlásenie. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa so svojím právnym zástupcom pôvodné tvrdenie v žalobe neustále menili a manipulovali, súd neuveril jej tvrdeniu, že finančné prostriedky 20 000 € neboli použité na stavbu rodinného domu, tak ako tvrdil žalovaný, ktorý svoje výpovede počas celého konania nemenil, nemanipuloval. V nadväznosti na § 150 Občianskeho zákonníka súd zohľadnil aj tú skutočnosť, ako sa o nadobudnutie a udržanie rodinného domu, teda spoločnej veci, zaslúžil žalovaný počas doby 2 rokov, kedy už žalobkyňa nežila v spoločnej domácnosti (od 13.5.2011 do zániku BSM X.XX.XXXX). Súd preto uvedené pôžičky vo výške 21 000 €, použité na spoločnú vec, zaradil do pasív BSM, do vyporiadania BSM. Pokiaľ na pojednávaní dňa 15.2.2018 právny zástupca žalobkyne vzniesol námietku relatívnej neplatnosti uvedených právnych úkonov zapožičania sumy, túto námietku súd nepovažoval za právne relevantnú. Absolútnu neplatnosť právnych úkonov (§ 37 a nas. Občianskeho zákonníka) súd skúma z úradnej moci a môže o absolútnej neplatnosti rozhodovať prejudiciálne. O relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 40a Občianskeho zákonníka súd koná len vtedy, keď sa relatívnej neplatnosti dotknutý subjekt dovolá. Pokiaľ sa nedovolá, súd na

právny úkon hľadá, ako keby nebol relatívne neplatný. Pri relatívnej neplatnosti musí podať dotknutý subjekt samostatný návrh na určenie relatívnej neplatnosti právneho úkonu, pričom stranami konania musia byť všetky zmluvné strany, inak by rozsudok nemohol zaväzovať účastníkov zmluvy. O relatívnej neplatnosti teda súd nemohol rozhodovať a ani nerozhodoval v prejudiciálnej rovine. Považoval úkon za platný, nepovažoval ho za relatívne neplatný. Po tom, ako súd vyslovil, doplnil tento predbežný právny názor, právny zástupca žalobkyne účelovo začal tvrdiť absolútnu neplatnosť právneho úkonu (žaloba podaná 4.9.2015, kde pôžičky spomína a absolútnu neplatnosť právneho úkonu začal tvrdiť až v záverečnom návrhu na pojednávaní dňa 15.2.2018, teda po 3 rokoch). Poukázal na neplatnosť právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka, a to jeho neurčitost', nezrozumiteľnosť. Súd mal za to, že právny úkon pôžičiek nie je neurčitý a neplatný podľa § 37 Občianskeho zákonníka, čo muselo byť známe aj žalobkyňi, keď svojmu právnomu zástupcovi pri spisovaní žaloby dňa 4.9.2015 uviedla podstatné náležitosti takejto zmluvy, teda výšku 20 000 €, čas uzavretia počas spoločného manželstva - v čase prebiehajúceho rozvodového konania a taktiež aj to, od koho pôžičku získal, že to boli rodinní príslušníci. Preto súd považoval za účelový postup právneho zástupcu žalobkyne, keď uvedené náležitosti právneho úkonu, ktoré uviedol do žaloby, následne popiera a považuje právny úkon za neurčitý, neplatný. Súd preto pôžičky 21 000 € zaradil do pasív BSM, do spoločných záväzkov a v rámci vyporiadania BSM v nadväznosti na § 150 Občianskeho zákonníka ich aj vyporiadal - odpočítal pasíva od aktív pre účely stanovenia vyporiadacieho výplatku.

6. Súd teda ustálil, čo patrí do BSM v nadväznosti na § 143 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie vykonal podľa § 150 Občianskeho zákonníka. Aktívami žalovaného je všeobecná trhovú hodnota rodinného domu č. XXXX, kat. úz. U., podľa znaleckého posudku vo výške 48 000 €, pasívami sú pôžičky od N. I. a rodičov vo výške 21 000 €. $48\,000 - 21\,000 = 27\,000$ - je rozdiel medzi aktívami a pasívami : $2 = 13\,500$. 13 500 € je aktívum, ktoré by malo pripadnúť každej zo strán konania, preto súd zaviazal žalovaného, aby vyplatil žalobkyňi titulom vyporiadacieho podielu BSM sumu 13 500 € v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný bol v konaní zastúpený advokátom prostredníctvom Centra právnej pomoci z dôvodu jeho zlej sociálnej situácie a z toho dôvodu mu súd povolil paričnú lehotu namiesto 3 dní od právoplatnosti rozsudku v rozsahu 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Súdny poplatok sa vypočítava podľa zákona o súdnych poplatkoch len z aktív, bez odpočítania pasív. Za aktíva súd považuje sumu $48\,000 \text{ €} : 100 = 1\% = 480 \text{ €} \times \text{súdny poplatok za vyporiadanie BSM podľa položky 6b sadzobníka súdnych poplatkov} = 480 \text{ €} \times 3\% = 1\,440 : 2 = 720 \text{ €}$ pre každú stranu konania. Z týchto dôvodov súd zaviazal žalobkyňu zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca titulom súdneho poplatku za vyporiadanie BSM sumu 720 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaného nezaviazal k zaplateniu súdneho poplatku vzhľadom k tomu, že je zo zákona oslobodený od povinnosti platiť súdne poplatky z dôvodu, že mu bola poskytnutá bezplatná právna pomoc cez Centrum právnej pomoci. Z toho dôvodu na žalovaného súd nemohol aplikovať § 2 ods. 2 poplatkového zákona a nemohol ho zaviazat' zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM.

7. Trovy konania: O trovách konania súd rozhodol tak, že žiadna zo strán konania nemá právo na náhradu trov konania. Výrok súd opiera o § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP a zásadu úspechu v spore. Pri vyporiadaní BSM každej zo strán konania patrí majetok - aktíva v rozsahu 1. Nemožno teda konštatovať, že na jednej strane bol úspech, na druhej strane neúspech. Takému pomeru úspechu, neúspechu teda zodpovedá výrok o tom, že žiadna zo strán konania nemá právo na náhradu trov konania.

8. Žalobu žalobkyňa doručila dňa 4.9.2015 čl. 1. K žalobe nepripojila dôkaz o všeobecnej trhovej hodnote rodinného domu, ani nevzniesla procesný návrh na vykonanie dôkazu na preukázanie svojich tvrdení, hoci dôkazné bremeno k týmto tvrdeniam mala žalobkyňa, a to v nadväznosti na § 132 ods. 1, 2, 3 CSP ako aj dôkazné bremeno vyplývajúce z toho, že žalobkyňa zodpovedá za preukázanie svojich tvrdení v žalobe. Ani na pojednávaní dňa 19.1.2016 právny zástupca žalobkyne nepredložil znalecký posudok na ocenenie rodinného domu, ani nevzniesol procesný návrh na znalecké dokazovanie, resp. na výsluch svedkov. Keďže v tom čase platil OSP, súd z úradnej moci odročil pojednávanie za účelom nariadenia znaleckého dokazovania a zloženia preddavku. Podľa článku 10 všeobecných zásad CSP súd určuje lehoty a ukladá potrebné opatrenia a na niektoré úkony záväzné procesné lehoty. Podľa článku 5 všeobecných zásad CSP svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, ktoré vedie k nedôvodným prietahom, súd môže sankcionovať a takéto procesné úkony tej-ktorej strany konania môže odmietnuť. Strany konania sú povinné podľa článku 8 postupovať podľa pokynov súdu, dodržiavať lehoty stanovené súdom. Podľa § 179 ods. 1 CSP pojednávanie vedie súd a nie strany konania alebo advokát a

podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Právny zástupca žalobkyne postupoval v rozpore s uvedeným. V samotnej žalobe neuviedol, nenavrhol dôkaz o všeobecnej trhovej hodnote domu, nepripojil taký dôkaz. V žalobe v rozpore s § 132 ods. 3 CSP nenavrhol ani iné dôkazy - výsluch svedkov a podobne. Dodatočne rozširoval položky predmetu vyporiadania BSM bez riadnej špecifikácie týchto položiek. V podaní zo dňa 16.3.2016 čl. 67 si sám v predposlednom odseku stanovil lehotu, že k vyjadreniu odporcu sa vyjadrí až po ohliadke domu ako aj k ďalším položkám oceňovaného rodinného domu. V podaní zo dňa 27.1.2017 čl. 87 rub (2 roky po podanej žalobe zo dňa 4.9.2015) vzniesol právny zástupca návrh na doplnenie dokazovania vypracovaním znaleckého posudku na určenie všeobecnej trhovej hodnoty rodinného domu, dopyt na dopravný inšpektorát, výsluch rodičov žalobkyne, u ktorých neuviedol meno, priezvisko, dátum narodenia, bydlisko a sám si určil lehotu „ktorých iniciály oznámim súdu pred pojednávaním“. Tvrdenie „ohľadom preukázania stavby rodinného domu i požičania finančných prostriedkov na stavbu domu“ nemožno ustáliť ako konkrétne tvrdenia, ku ktorým by mali byť svedkovia vypočutí a na základe ktorých by mal mať súd právo rozhodnúť, či taký dôkaz je právne relevantný, alebo nie je, či ho vykoná, alebo nevykoná, keďže súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy. V tomto štádiu ani výsluch svedkov nemohol byť realizovaný. Aj keď v podaní čl. 87 navrhol dôkaz vozidlami žalovaného cez Dopravný inšpektorát Čadca, po doručení tohto dôkazu (čl. 3) dňa 13.3.2017 nevzniesol žiaden právne relevantný procesný návrh na zaradenie tejto položky do predmetu BSM. Takto vykonaný dôkaz súd vykonával zbytočne, zbytočne došlo k sťaženiu postupu konania súdu a k predĺženiu konania procesným postupom právneho zástupcu žalobkyne. Až v podaní 6.4.2017, súdu doručené 13.4.2017 čl. 115, uviedol svedkov s menami, priezviskami, dátumom narodenia, bydliskom. Neuviedol u každého svedka, aké tvrdenie žalobkyne má ten-ktorý svedok preukázať, aby súd mal možnosť sa rozhodnúť, či taký dôkaz vykoná, alebo ho považuje za právne irelevantný. Vzhľadom k sťažnosti na prietahy v konaní právneho zástupcu žalobkyne na čl. 125 (ktoré sám spôsobil svojím neefektívnym prístupom) a vzhľadom k stanoveniu koncentračnej lehoty 30 dní vo výzve čl. 126 súd po doručení súkromného znaleckého posudku vytýčil termín pojednávania na deň 15.2.2018 na čl. 159. V záhlaví predvolania uviedol: „Zabezpečte na pojednávaní všetky dôkazy vrátane svedkov, súd pojednávanie nebude odročovať.“ Z toho dôvodu na pojednávaní vypočul len svedkyňu I., ktorej prítomnosť zabezpečil právny zástupca žalovaného (matku žalovaného) a svedkyňu Y. (matku žalobkyne), ktorej prítomnosť zabezpečil právny zástupca žalobkyne. Ostatných svedkov nevypočul, neboli zabezpečení napriek tomu, že boli upozornení, že súd pojednávanie odročovať nebude. Predvolanie na pojednávanie prevzal právny zástupca žalobkyne dňa 15.1.2018, do termínu pojednávania 15.2.2018 mal k dispozícii 1 mesiac. Nežiadal pojednávanie odročiť z dôvodu, že sa mu na termín pojednávania nepodarí zabezpečiť svedkov, nepreukázal dôvod. Účelovo až na pojednávaní dňa 15.2.2018 žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu, že sa mu nepodarilo zabezpečiť svedkov na termín pojednávania. Také tvrdenie neprodukoval ani vo svojom podaní zo dňa 31.1.2018 čl. 168. Súd preto vo veci konal, rozhodol. Chránil ústavné právo žalobkyne, žalovaného na bezprietahové konanie, na právnu istotu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (Podľa položky 21 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, ak nebude odvolanie doručené v potrebnom počte, súd bez ďalšej výzvy vyhotoví kópie odvolania na náklady odvolateľa vo výške 0,50 €/1 strana.)

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.